

OBUCH (3) *sb m*

o *jasne*.

sg N obuch (1). $\diamond$ *I* obuch(e)m (1). $\diamond$ *pl I* obuchami (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XIX w.

Szersza, tępa część siekiery lub topora służąca do wbijania, tłuczenia; pars securis aversa, caput securis

Cn (3) : dal Lithwynowy [...] pyotrek mali yeden thełł fthowarziłthwa thego szykyerka wglową obuchem thak ałch vczyekl *LibMal 1547/129v; RejZwierz 143; [Volck Nnn4v]*.

Szereg: »obuch i młot« (1): Ozdobę domu twego/ kółtowné roboty Obuchámi potłukli y twárdémi młoty [*securi et ascia deiecerunt eam Vulg Ps 73/6*]. *KochPs 109*.

[*W przen:*

Zwrot: »obuchem [*na kogo*] dmuchać«: sera mu jeść dali, Aby gryzł, milcząc, srodze rozkazali. On je, nie jedząc, a znienagła żucha, Bo jeden, stojąc, obuchem nań dmucha. *Ortwin(?)Erot 80.*]

JR